

מסכת נדה

פרק ו

א. בא סימן התחתון עד שלא בא העליון, או חולצת או מתיבמת.
בא העליון עד שלא בא התחתון, אף על פי שאי אפשר, רבי מאיר
אומר, לא חולצת ולא מתיבמת. וחכמים אומרים, או חולצת או
מתיבמת. מפני שאמרו, אפשר לתחתון לבא עד שלא בא העליון,
אבל אי אפשר לעליון לבא עד שלא בא התחתון:

ב. כיוצא בו, כל כלי חרס שהוא מכניס, מוציא. ויש שמוציא
ואינו מכניס. כל אבר שיש בו צפרן, יש בו עצם, ויש שיש בו עצם
ואין בו צפרן:

ג. כל המטמא מדרס, מטמא טמא מת. ויש שמטמא טמא מת ואינו
מטמא מדרס:

ד. כל הראוי לדון דיני נפשות, ראוי לדון דיני ממונות. ויש
שראוי לדון דיני ממונות ואינו ראוי לדון דיני נפשות. כל הכשר
לדון, כשר להעיד. ויש שכשר להעיד ואינו כשר לדון:

ה. כל שחַיב במַעשָׁרוֹת, מַטְמֵא טְמֵאת אֲכָלִים. וַיֵּשׁ שְׂמִטָּמָא טְמֵאת
אֲכָלִין וַאֲיִנו חַיב במַעשָׁרוֹת:

ו. כל שחַיב בַּפֶּאָה, חַיב במַעשָׁרוֹת. וַיֵּשׁ שְׂחַיב במַעשָׁרוֹת וַאֲיִנו
חַיב בַּפֶּאָה:

ז. כל שחַיב בִּרְאשִׁית הַגֶּזֶז, חַיב בַּמַּתָּנוֹת. וַיֵּשׁ שְׂחַיב בַּמַּתָּנוֹת וַאֲיִנו
חַיב בִּרְאשִׁית הַגֶּזֶז:

ח. כל שְׂשֵׁשׁ לוֹ בַּעוֹר, יֵשׁ לוֹ שְׂבִיעִית. וַיֵּשׁ שְׂשֵׁשׁ לוֹ שְׂבִיעִית וַאֲיִן
לוֹ בַּעוֹר:

ט. כל שְׂשֵׁשׁ לוֹ קְשָׁקְשָׁת, יֵשׁ לוֹ סַנְפִּיר. וַיֵּשׁ שְׂשֵׁשׁ לוֹ סַנְפִּיר וַאֲיִן לוֹ
קְשָׁקְשָׁת. כל שְׂשֵׁשׁ לוֹ קַרְנִים, יֵשׁ לוֹ טָלְפִים. וַיֵּשׁ שְׂשֵׁשׁ לוֹ טָלְפִים
וַאֲיִן לוֹ קַרְנִים:

י. כל הַטָּעוֹן בִּרְכָה לְאַחֲרָיו, טָעוֹן בִּרְכָה לְפָנָיו. וַיֵּשׁ טָעוֹן בִּרְכָה
לְפָנָיו וַאֲיִן טָעוֹן בִּרְכָה לְאַחֲרָיו:

יא. תִּינוּקָת שֶׁהֵבִיָּאָה שְׂתִי שְׁעָרוֹת, אוֹ חוֹלָצָת אוֹ מַתִּיבָמָת, וְחִיבָת
בְּכָל מִצְוֹת הָאֲמֻרוֹת בַּתּוֹרָה. וְכֵן תִּינוּק שֶׁהֵבִיָּא שְׂתִי שְׁעָרוֹת, חַיב
בְּכָל מִצְוֹת הָאֲמֻרוֹת בַּתּוֹרָה. וְרֹאשִׁי לִהְיוֹת בֵּין סוֹרֵר וּמוֹרָה,
מִשְׁיָבִיא שְׂתִי שְׁעָרוֹת עַד שְׂיָקִיר זָקֵן, הַתְּחַתּוֹן וְלֹא הָעֲלִיוֹן, אֵלָּא

שְׁדַּבְּרוּ חֲכָמִים בְּלִישׁוֹן נִקְיָה. תִּינוּקָת שְׁהִבִּיָּאָה שְׁתִּי שְׁעָרוֹת, אֵינָה
יְכוּלָה לְמַאֵן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד שְׁיִרְכָּה הַשָּׁחַר:

יב. שְׁתִּי שְׁעָרוֹת הָאֲמִירוֹת בַּפָּרָה וּבִנְגָעִים, וְהָאֲמִירוֹת בְּכָל מָקוֹם,
כְּדֵי לִכְף רֹאשׁוֹ לְעֶקְרוֹ, דְּבִרֵּי רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, כְּדֵי
לְקַרֵץ בַּצִּפּוֹרֶן. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, כְּדֵי שְׂיֵהוּ גְטָלוֹת בְּזוּג:

יג. הָרוּאָה כְּתָם, הֵרִי זֹ מְקַלְקֵלָת, וְחוֹשֵׁשֶׁת מְשׁוּם זֹב, דְּבִרֵּי רַבִּי
מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵין בְּכַתְמִים מְשׁוּם זֹב:

יד. הָרוּאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת, תַּחֲלֵת גְּדָה וְסוֹף גְּדָה,
תַּחֲלֵת זִיבָה וְסוֹף זִיבָה, יוֹם אַרְבָּעִים לְזִכָּר וַיּוֹם שְׁמוֹנִים לְנִקְבָּה,
בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת לְכֵלֶן, הֵרִי אֵלּוּ טוּעוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עַד שְׁאַתָּם
מְתַקְנִים אֶת הַשּׁוֹטוֹת, תִּקְּנוּ אֶת הַפְּקָחוֹת: